

Funkcjonalność:

Deklarowanie zmiennych (dopuszczalne typy: int (64-bitowa liczba całkowita), double (liczba zmiennoprzecinkowa o rozmiarach double z języka C))

Przykład:

```
int a, b;  
double c;
```

Konwersja typów

–int → double – może być niejawna

–double → int – dopuszczalna jest tylko jawna (przy pomocy odpowiedniego operatora).

Jest przyjęte założenie, że zadeklarowana zmienna żyje do końca bloku, w którym się znajduje. Jest także przyjęte założenie na potrzeby logiki (działającej na typie int), że 0 oznacza fałsz, a dowolna inna liczba prawdę.

Obsługa operatorów o różnym priorytecie (1 - najwyższy):

1. Operatory unarne prefiksowe (od prawej do lewej)

- minus unarny

- ! negacja (dopuszczalna tylko dla typu int)

- (double) operator konwersji na typ double

- (int) operator konwersji na typ int

2. Operatory arytmetyczne mnożenia (od lewej do prawej)

- * mnożenie

- / dzielenie (jeżeli oba wyrażenia int, to całkowite (int), w.p.p. zmiennoprzecinkowe (double))

- % modulo

3. Operatory arytmetyczne dodawania (od lewej do prawej)

- + dodawanie

- dzielenie

4. Operatory logiczne (od lewej do prawej)

- && koniunkcja

- || alternatywa

5. Operatory porównania (od lewej do prawej)

- == czy jest równe

- != czy nie jest równe

- > czy jest większe

- >= czy jest większe bądź równe

- < czy jest mniejsze

- <= czy jest mniejsze bądź równe

6. Operatory przypisania (od prawej do lewej)

- = przypisanie

- += zwiększenie wartości zmiennej o prawą stronę

- = zmniejszenie wartości zmiennej o prawą stronę

- *= pomnożenie wartości zmiennej przez prawą stronę

- /= podzielenie wartości zmiennej przez prawą stronę

- %= wartość modulo prawa strona

Instrukcja blokowa {}
Nawiasowanie ()

Komentarze:

Są dopuszczalne dwa typy komentarzy, które są traktowane jako białe znaki:

// komentarz linii (kończy go znak końca linii)

/* */ komentarz wielolinijkowy

Białe znaki:

znak spacji, znak tabulatora, znak końca linii oraz komentarze. Są traktowane jako przerwy.

Instrukcje warunkowe:

warunek musi być typu int

Instrukcja warunkowa if (else i następujący po nim blok są opcjonalne), WYMAGA BLOKU:

Przykład:

```
int a=8;
if(a)
{
    a++;
}
else
{
    a--;
}
```

Pętla for – dopuszczalne są w nim, jak i w pętli while break (służy do i continue. Wartość początkowa parametru jest ustalana w 1. części, w 2. części sprawdzane przed wejściem do pętli, część 3 wykonywana na koniec pętli

Przykład:

```
int i;
for(i=3; i<20; i++) {
    print(i);
    if(i==22) {break;}
}
```

Pętla while – wykonywana dopóty, dopóki warunek!=0

Przykład:

```
int a=5;
while (a<10) {
    a++;
    if(a==7) continue;
}
```

Funkcje:

Istnieje możliwość definiowania własnych funkcji. Funkcja może zwracać jeden z trzech typów: int, double lub void (brak zwracanego typu) oraz mogą przyjmować dowolną, acz z góry ustaloną liczbę parametrów typu int lub double. Parametry są przekazywane przez kopię. Funkcje muszą posiadać unikatową nazwę oraz nie może istnieć funkcja o nazwach: print, scan, if, while, for, return. Każda funkcja musi posiadać unikatową nazwę. Funkcje, poza funkcją o nazwie main, mogą być wywoływane rekursywnie.

Parametr jest zwracany poprzez return - natychmiastowe wyjście z funkcji zwracając wynik (dla funkcji "zwracającej" void brak wyniku, typ wyniku musi być zgodny z typem zwracanym przez funkcję bądź konwertowalny niejawnie)

Musi istnieć funkcja nieprzyjmująca żadnych parametrów o nazwie main, która jest punktem startowym interpretera.

Przykład:

```
int function(int a, double b)
{
    return a;
}
```

Instrukcja wejścia:

scan() - wczytuje int z wejścia

scanf() - wczytuje double z wejścia

Instrukcja wyjścia:

print("{string}") - zwraca na wyjście stringa. Może być dodawany do int lub double tworząc string powstały z konkatencji stringa oraz napisu odpowiadającemu danej liczbie int lub double.

Znaki specjalne stringa:

\n	znak końca linii
\t	znak tabulacji
\\	znak backslashu
\b, \r	zdefiniowane
\"	znak cudzysłowiu

Przykłady wykorzystania języka:

```
int square(int a) {
    return a*a;
}
```

```
int main() {
    int a=scan();
    for(int i=0;i<5;i++) {
        a+=square(i);
    }
    //program should print scan()+30
    print("Value: "+a);
}
```

```
//-----
int Fibonacci(int a) {
    if(a==0 || a==1) {return 1;}
    return Fibonacci(a-1)+Fibonacci(a-2);
}
```

```
int main() {
    int a=scan();
    //if a>92, there will be error
    print("Value: "+Fibonacci(a));
}
```

```
}
```

```
//-----  
double pow(double a, int b) {  
    int i=0;  
    for(int i=0;i<b;i++) {  
        a*=b; //implicit conversion of b to double  
    }  
    return a;  
}  
  
int main() {  
    print(pow(2.4,2)); //there should be 5,76 on output  
}
```

Obsługa błędów:

- błędy na poziomie skanera – pokazuje błąd (błędny fragment tekstu) z numerem linii
- błędy na poziomie parsera – pokazuje typ błędy z numerem linii
- błędy na poziomie analizy semantycznej – pokazuje typ błędu z numerem linii
- wyjątki (np. dzielenie przez zero) – wyjdź z programu (nadzwyczajnie) ze wskazaniem typu błędu

Sposób testowania:

Faza 1: testy jednostkowe (dla każdego modułu z osobna)

Faza 2: testy wykonania (sprawdzają, czy kod jest wykonywany jak powinien na podstawie kodu źródłowego, przez co sprawdzają poprawność interpretera jako całości).

Sposób uruchomienia:

Program do interpretacji będzie pisany na Linuxie z użyciem kodu napisanego w języku C++17 kompilowanym z użyciem GCC.

./interpret file.cmm -> spróbuj skompilować plik kodu (rozszerzenie cmm) i uruchom

-s 128 -> maksymalna długość nazwy (domyślnie 128)

Wejście i wyjście: stdin i stdout w terminalu basha. Błędy będą wysyłane na stderr na terminalu.

-i -> jeżeli był błąd, zatrzymaj dalszą kompilację i wyjdź (domyślnie próbuje dalej)

Zwięzły opis sposobu realizacji:

Moduły:

Moduł obsługi źródła danych – potrafi przekazać następny znak bądź informację o skończeniu się źródła. Posiada konkretyzacje dla niniejszych typów źródeł:

 Plik tekstowy (z użyciem fstream)

 Ciąg znaków (przekazywany za pomocą std::string)

Main - mikromoduł zajmujący się koordynacją działania modułów oraz wczytaniem flag uruchomienia programu

Moduł skanera - zajmuje się analizą leksykalną. przetwarza wejście (z Loadera, leniwie wczytywane) na tokeny (tablica obiektów klasy Token, zawierającej TokenType (enum), ExactTokenType (enum), TokenValue (union: string, int, double))). Służy do rozbijania źródła danych na tokeny. Źródło danych będzie wczytywane znak po znaku. Po stwierdzeniu, że wczytane znaki tworzą prawidłowy token, jest on przekazywany do parsera, jeden po drugim, na prośbę od

parsera. Jest wspierany przez moduł obsługi źródła danych. Na potrzeby analizy przyjmujemy, że `scan()` i `scanf()` to funkcje nieprzyjmujące parametrów.

Moduł parsera - zajmuje się analizą składniową. przetwarza tokeny otrzymane z modułu skanera na drzewo składniowe (drzewo klasy `Node`, zawierającej wskaźniki na inne `Node` oraz przetwarzaną w tablicy oraz słownik funkcji w postaci `map<string,Node>`).

Moduł semantyczny – zajmuje się analizą semantyczną. sprawdza poprawność semantyczną drzewa składniowego, w szczególności zgodności typów oraz liczby i rodzaju parametrów funkcji, i przekazuje je następnie do modułu

Moduł - wykonuje operacje na drzewie uzyskanym z Parser. Korzysta z metod pomocniczych do wykonywania poszczególnych obiektów

Struktury pomocnicze:

Tablica tokenów - tablica predefiniowana zawierająca wszystkie symbole, jakie powinien rozpoznawać skaner.

Moduł obsługi błędów – organizuje prezentację błędów na każdym etapie.

Tablica zdefiniowanych nazw – zajmuje się organizacją struktury zdefiniowanych przez użytkownika identyfikatorów.

Moduł obsługi wyjścia – zajmuje się prezentacją wyników wykonania skryptów w sposób czytelny dla użytkownika.

Metoda wykonania dla każdego typu tokenu w drzewie składniowym

Typy tokenu:

`string` – ciąg znaków

`literal` – liczba `int` lub `double`

`type_name` – `int` lub `double`

`id` – nazwa literału (może zawierać nazwy funkcji `scan` lub `scanf`)

`neg_op` – operator negacji `!`

`minus` – operator – (może być unarny lub oznaczać

`assign_op` – operatory `=` `+=` `-=` `*=` `/=` `%=`

`logic_op` – operatory `||` `&&`

`rel_op` – operatory porównania

`add_op` – znak `+`

`mult_op` – operatory `*` `/` `%`

`conversion` – operator konwersji (`int`) i (`double`)

`if` – instrukcja warunkowa `if`

`else` – druga część instrukcji warunkowej

`while` – pętla `while`

`for` – pętla `for`

`type_name` – nazwa typu zmiennej (`int` lub `double`)

`error` – niepoprawny token

`return` – instrukcja `return`

`loop_mod` – modyfikator pętli (`break` lub `continue`)

`par_begin` – znak `(`

`par_end` – znak `)`

`end` – znak `;`

`block_begin` – znak `{`

`block_end` – znak `}`

`comma` – znak `,`

Gramatyka języka:

```
// - zakres
// any - dowolny znak
// endl - znak końca linii
// * 0 lub więcej wystąpień
// + 1 lub więcej wystąpień
// [] optional element

id = letter {digit | letter}* .
letter = "a"-"z" | "A"-"Z" | "_" .
digit = "0"-"9" .
comment = ("//" any* endl) | ("/*" any* "*/")
string = "\"" any* "\"" .
int_number = {""} digit+ .
double_number = {"-"} digit* "." digit+ .
type_name = "int" | "double" .
literal = int_number | double_number .
fun_call = id arguments .
loop_mod = "continue" | "break"
par_begin = "(" .
par_end = ")" .
end = ";" .
if = "if" .
else = "else" .
while = "while" .
for = "for" .
Comma = "," .

neg_op = "!" .
minus = "-" .
assign_op = "=" | "+=" | "-=" | "*=" | "/=" | "%=" .
logic_op = "||" | "&&" .
rel_op = "==" | "!=" | "<" | ">" | "<=" | ">=" .
add_op = "+" .
mult_op = "*" | "/" | "%" .
conversion = "(double)" | "(int)"
block_begin = "{" .
block_end = "}" .

parenth = par_begin expression par_end .

expression = logic_expr {rel_op logic_expr} .
logic_expr = add_expr {logic_op add_expr} .
add_expr = mult_expr {(add_op | minus) mult_expr} .
mult_expr = un_expr {mult_op un_expr} .
un_expr = {minus | neg_op | conversion} prim_expr .
prim_expr = (literal | id | parenth | string | fun_call)

line = (init end) | (assign end) | (fun_call end) | (loop_mod end)
.
```

```

block = block_begin {if_st | while_st | for_st | return_st | line
| block } block_end .
cond_block = line | block .

program = {function_def}
function_def = (type_name | "void") id par_begin parameters
par_end block .
parameters = type_name id {comma type_name id}* .
arguments = par_begin [ expression {comma expression} ] par_end .

if_st = if par_begin expression par_end cond_block [else
cond_block] .
while_st = while par_begin expression par_end cond_block .
for_st = for par_begin [assign | init] end [expression] end
[assign] par_end cond_block .
init = typename id [assign_op expression] .
assign = id assign_op expression .
return_st = return [id] end

```